

Offensiv Socialtjänst – förebygga hemlöshet
bland unga vuxna

**Socialtjänstlots för unga vuxna som
befinner sig i hemlöshet**

Innehållsförteckning

1.	Bakgrund och nuläge	3
1.1	Projektet Unga vuxna på härbärke	3
1.2	Nulägesbeskrivning	5
1.3	Beskrivning av projektet "Socialtjänstlots för unga vuxna"	5
1.4	Alternativ till projektiden	6
2.	Nyttan/effekten av projektet	7
2.1	Intern effektivisering	7
2.2	Nollalternativ	8
3.	Omfattning på projektet och benchmarking	8
3.1	Omfattning	8
3.2	Benchmarking	9
4.	Förutsättningar för att lyckas med projektet och nå avsedd nytta	10
5.	Evidensbaserade modeller	11
6.	Kostnader och finansiering	12
6.1	Projektets kostnader	12
7.	Resursbehov	12
8.	Risker	13
9.	Uppföljning	13

I. BAKGRUND OCH NULÄGE

Mellan år 2004 och 2007 ökade gruppen unga vuxna (i projektet Unga vuxna på härbärke definierade 20 år till och med 25 år) vid Stockholms akutboenden/härbärgen från ca 80 personer till ca 100. Prognosen för 2008 visade på en fortsatt ökning. I mars 2008 startade Socialtjänstförvaltningen därför, med medel från Länsstyrelsen i Stockholms län, ett projekt i syfte att undersöka *varför* unga vuxna ökar vid härbärgena. Projektarbetarna har även haft i uppdrag att se över och föreslå mer lämpade insatser för unga vuxna som bor på akutboenden/härbärgen samt att skapa en snabb vårdkedja för dessa från härbärke till annan insats.

I.1 Projektet Unga vuxna på härbärke

Socialtjänst- och arbetsmarknadsförvaltningen beviljades 1,1 mnkr från Länsstyrelsen i Stockholms län till projektet "Unga vuxna på härbärke". Under projekttiden 1 mars 2008 till och med maj 2009 gjordes en kartläggning av alla unga vuxna 20-25 år som sökt akutboende/härbärke. Projektarbetet har också inneburit att de hemlösa har länkats till ordinarie socialtjänst på stadsdelsförvaltning (sdf) eller Enheten för hemlösa (Efh). Syftet med länkningen har varit att snabbt kunna genomföra en planering och att hitta andra mer lämpliga boendelösningar än härbärke.

Två härbärgesplatser har avdelats för målgruppen på akutboendet Grimman. Två platser avdelades också på boendet/behandlingsverksamheten Älvis-Linden för ungdomar under 20 år, som man vid enstaka tillfällen inte hittat annan lösning för.

Kort sammanfattning av slutrapport från tidigare projekt

85 personer har ingått i kartläggningen. En majoritet var män. Flertalet var utländska medborgare eller hade utländskt påbrå, men var födda här i Sverige. Flertalet hade också bristande utbildning och arbetslivserfarenhet.

Flertalet av personerna gick vidare till annan insats än härbärke. I regel har personen fått bistånd med varaktigt stödboende eller mer tillfälligt dygnet- runt-boende under utredningens gång. 28 personer begärde inte fortsatt bistånd och har i dag ingen känd insats.

En påfallande stor andel av de personer som projektet kom i kontakt med hade *missbruksproblem*. Flera klienter har uppgett att de har blivit utslängda hemifrån av föräldrarna på grund av missbruk. Många i kartläggningen visade sig också ha *svaga, negativa - eller inga nätverk* alls. Flera personer uppger att de blivit ut-

slängda från hemmet utan att missbruk förelegat. Istället har det handlat om att personen uppnått myndig ålder och inte bidragit till familjens försörjning eller inte fått plats i hemmet. Familj, släkt och vänner har då inte kunnat bidra med någon annan lösning.

Flera av personerna, företrädesvis de med utländsk bakgrund, hade bristande kunskap om hur samhälls- och myndighetssystem fungerar. De skulle kunna beskrivas som *dåligt insatta i hur det svenska hjälpsystemet fungerar*.

Förslag från projektet ”Unga vuxna på härbärke” till metod-/verksamhetsutveckling för att förhindra att unga vuxna blir hemlösa

Boende

Projektets bedömning är att det är svårt att erbjuda hemlösa som är i aktivt missbruk annat än härbärke/akutboende. Ett alternativ är då att *särskilda platser på existerande verksamheter avdelas för unga vuxna* såsom gjorts inom projektet på Grimmans akutboende och Älvis/Linden där personen kan sova avskilt och det finns tillgång till personal dygnet runt och därmed en möjlighet till fortsatt utredning och motivation.

Jourboende i lägenhet har visat sig vara ett bättre alternativ till härbärke och vandrarhem för de som inte har något missbruk och som aktivt går till Jobbtorg eller annan sysselsättning. Det är svårt att sköta studier, praktik eller att vara aktivt jobbsökande och samtidigt bo på härbärke eller vandrarhem. Denna typ av mer hemligt boende har gjort det möjligt för klienterna att upprätthålla förmågan och känslan av att vara självgående med matlagning, städning etc.

Kvalificerade kontaktpersoner/socialtjänstlotsar

I stort sett alla som deltagit i karläggningen har visat sig vara förändringsbenägna. Dock har de inte alltid haft förmåga eller kunskap om hur de ska gå tillväga.

Projektets förslag är därför att en funktion med kvalificerade kontaktpersoner/socialtjänstlotsar ska inrättas för målgruppen i fråga. Socialtjänstlotsen kan då följa klienten under längre tid och hjälpa till att bedöma hjälpbehovet samt koordinera olika vårdinsatser. Denne kan fungera som en motiverande hjälp och extra stöd för klienten att planera långsiktigt och att hålla fast vid de långsiktiga planeringar som görs. För missbrukaren krävs det snabbare kedjor från akut placering till stödboende eller behandling etc. Även här kan socialtjänstlotsen bistå i att skynda på processen.

Erfarenheterna från projektet Unga vuxna på härbärke visar således att extra personligt stöd tillsammans med en avskild plats i en existerande verksamhet ökar möjligheten för den unge vuxna att snabbare ta sig vidare.

1.2 Nulägesbeskrivning

Erfarenheterna från projektet Unga vuxna på härbärke visar enligt redovisningen ovan att det finns en oförmåga bland unga vuxna som befinner sig i hemlöshet att ta sig fram i hjälpsystemet och många har brist på eller brist på fungerande sociala nätverk. Det finns också behov av samordning mellan olika myndigheters insatser över tid. Dessa personer är i behov av förstärkt stöd, som inte kan erbjudas av handläggare på stadsdelsförvaltningar, under längre tid för att de ska erhålla lämpliga insatser.

I dagsläget tas ca 50 hemlösa personer/månad i åldern 20-25 år emot på stadens härbärgen/akutboenden. Fler unga personer som är hemlösa eller i riskzonen för att bli hemlösa kommer i kontakt med Ungdomsjouren (under 20 år) alternativt Uppsökarenheten för vuxna (över 20 år) eller Socialjouren/Hemlöshetsjouren.

1.3 Beskrivning av projektet ”Socialtjänstlots för unga vuxna”

Vid redovisningen av slutrapporten från projektet ”Unga vuxna på härbärke” till socialtjänst- och arbetsmarknadsnämnden angav förvaltningen att avsikten var - att i samband med tertialrapport 2 hos kommunstyrelsen - ansöka om projektmedel till förebyggande insatser mot hemlöshet (kommunfullmäktiges beslut 2009-03-30 om ”Stimulans för Stockholm och nämndernas verksamhetsplaner med budget för 2009”, dnr: 112-2849/2008) för att utveckla en funktion med socialtjänstlotsar för målgruppen unga vuxna hemlösa i behov av särskilt stöd. Förvaltningen anser att det är mycket angeläget att unga personer kan fångas upp så tidigt som möjligt och att de snabbt får kvalificerat stöd så att mer långsiktiga problem kan förebyggas. Tanken är att förvaltningen, utifrån erfarenheterna från tidigare kartläggning, i projektform ska ges möjlighet att vidareutveckla arbetsmetoderna för att fånga upp och länka vidare unga vuxna för att förhindra att de fastnar i hemlöshet d.v.s. erbjuda kvalificerat stöd till hemlösa unga vuxna av socialtjänstlotsar.

Akut- och korttidsboendena för hemlösa har inte i uppdrag att ta emot personer under 20 år. Sådana placeringar är inte heller alltid lämpliga för unga vuxna 20 – 25 år som befinner sig i riskzonen eller har ett lindrigare missbruk. Förvaltningen finner det därför viktigt att placeringar av unga vuxna främst görs vid mer lämpade stödboenden där personalen kan arbeta mer långsiktigt motiverande med den unge vuxna.

Överlappning mellan barn- och ungdomsenheter och vuxnenheter på stadsdelsförvaltningarna sker vanligtvis inte heller, vilket gör att målgruppen inte alltid har en socialtjänstkontakt. Arbetet med myndiga ungdomar 18-20 år behöver förstärkas, eftersom de inte prioriteras i arbetet på stadsdelsförvaltningarnas barn- och ungdomsgrupper, och lämpliga metoder och insatser skiljer sig åt mot de yngre ungdomarna. Det finns exempelvis få lämpliga platser för missbrukande hemlösa

ungdomar 18-20 år. Projektet med socialtjänstlots bör därför även omfatta myndiga ungdomar 18-20 år för att dessa ungdomar inte ska falla mellan stolarna.

Målgruppen för projektet är således unga vuxna 18-25 år som tillhör Stockholm och är hemlösa eller riskerar att bli hemlösa.

Arbetsuppgifterna i det planerade projektet

- Identifiera unga vuxna 18-25 år i hemlöshet eller i riskzon för hemlöshet.
- Motivera dessa personer för mer långsiktiga lösningar.
- Vid behov närmare kartlägga individens behov.
- Arbeta relationsskapande mot målgruppen och erbjuda förstärkt stöd till dess annan instans tar vid.
- Lotsa dessa personer vidare till socialtjänst vid stadsdelsförvaltning och Enheten för hemlösa för mer varaktiga insatser än akut nattlogi och/eller till annan vårdinstans vid behov.
- Följa personen under hela processen från härbärge till mer permanent boende.
- Koordinera olika myndigheters/aktörers vårdinsatser.
- Inventera befintliga vård- och boendialternativ för unga vuxna.
- Utarbeta förslag på fungerande vårdkedjor och lämpliga boendialternativ.
- Samarbeta med det **utvidgade MUMIN-projektet**¹ (samverkan polis, socialtjänst och landstinget), stadsdelsförvaltningar och andra myndigheter/aktörer som arbetar med målgruppen.
- Skapa ett forum som innefattar representanter från Socialtjänst - och arbetsmarknadsförvaltningen, stadsdelsförvaltningar, stödboenden och Stiftelsen hotellhem. Forumgruppen skall arbeta fram samverkansformer för en effektivare rehabiliteringskedja så att vägen tillbaka till arbete och bostadsmarknad påskyndas för hemlösa unga vuxna.
- Projektet ska också lägga fram förslag på hur arbetet ska fortsätta efter avslutat projekt och bedöma om särskilda riktlinjer för arbetet med målgruppen bör utarbetas

1.4 Alternativ till projektidén

Det finns idag inga alternativ till projektet om inte alla stadsdelsförvaltningar och Enheten för hemlösa samtidigt förstärker insatserna för denna grupp. Samordning och erfarenhetsutbyte mellan sdf/Efh skulle bli svårare att genomföra och mycket mer resurskrävande.

---

¹ Ansökan om projektmedel för förebyggande insatser mot hemlöshet till det utvidgade MUMIN-projektet görs i samband med tertial 2.

2. NYTTAN/EFFEKTEN AV PROJEKTET

Tak-över-huvudet-garantin är en akut lösning när inga andra möjligheter till boende står till buds. Social- och arbetsmarknadsnämnden har påtalat vikten av att stadens Tak-över-huvudet-garanti (TÖG) kompletteras med en Vägen-tillbaka-garanti. Erfarenheterna från socialtjänstlotsarnas operativa arbete och forumgruppens arbete med att ta fram en policy för samverkan förmodas motverka att yngre personer behöver använda sig av härbäрге samt att de som likväl hamnat i denna situation snabbt kommer vidare.

Socialtjänsten i Stockholm är funktionsindeldad. Det innebär att unga vuxna inte alltid är aktuella på missbruks-/vuxengrupper på stadsdelsförvaltningarna trots att de många gånger förutom att de saknar försörjning också har missbruksproblem. Ordinarie handläggare har inte heller möjlighet att erbjuda mer omfattande stöd på grund av att de har många aktuella ärenden. Inte heller ryms dessa arbetsuppgifter inom olika uppsökarenhetens eller Socialjourens ansvarsområde. Gruppen unga vuxna behöver förstärkta insatser över tid för att långsiktigt motverka hemlöshet och mer omfattande problem.

Den yttersta effekten av projektet är att den unga vuxna inte ska bli kvar i en lång eller permanent hemlöshet utan bli självförsörjande med egen bostad. Detta är sätt att uppfylla Vägen-tillbaka-garantin, i detta fall genom ett offensivt arbete riktat mot yngre personer som är hemlösa eller riskerar att bli hemlösa.

Målsättningen är att lämpliga vårdkedjor för unga vuxna ska utvecklas och att erfarenheterna ska ligga till grund för kompetensutveckling och att effektivare arbetsmetoder för den yngre målgruppen ska implementeras i stadens arbete riktat mot hemlösa.

Projektet ska vara kommunövergripande och betjäna hela staden. Målgruppen för projektet är således alla unga vuxna 18-25 år i staden i hemlöshet eller i riskzonen för hemlöshet.

2.1 Intern effektivisering

I dag finns ett antal alternativa boendelösningar istället för härbäрге/akutboende. Dessvärre blir härbäрге/akutboende i många fall en slentrianmässig lösning också för personer som kan klara ett annat boende. Härbäрге är en miljö som inte underlättar en återgång till en normaliserad tillvaro samtidigt som det är en mycket dyr insats. En härbärgesnatt kostar staden i dag cirka 780 kronor – 1.340 kronor/dygn för en person d.v.s. 23.400 kronor – 40.200 kronor/månad. Med stöd från en socialtjänstlots kan betydligt fler yngre personer, där exempelvis missbruket ännu inte eskalerat, få plats på ett lämpligt boende av mer rehabiliterande karaktär till lägre kostnad. En kostnad som sjunker i samma grad som individens rehabiliteringspro-

cess fortskrider. Det finns till och med olika behandlingsalternativ att tillgå till lägre kostnad.

Olika stadsdelsförvaltningar har olika lösningar på hur hemlösa unga vuxna kan rehabiliteras. Den tänkta forumgruppen skall arbeta fram samverkansformer och en gemensam policy för att uppnå en effektivare rehabiliteringskedja och socialtjänstlotsarnas uppdrag blir att genomföra denna på individnivå.

2.2 Nollalternativ

Projektet unga vuxna på härbärge har avslutats. Det finns en stor grupp unga vuxna som idag behöver förstärkta insatser för att inte gå vidare och hamna i permanent hemlöshet. Ett projekt planeras för att utveckla arbetsmetoder för denna målgrupp. Om projektet inte genomförs riskerar unga vuxna bli kvar i hemlöshet och att det blir en nyrekrytering, vilket blir förödande för individen och leder på lång sikt till mycket kostsamma insatser för sdf/Efh. Förstärkta resurser för målgruppen finns i dagsläget inte att tillgå inom ramen för befintliga resurser.

3. OMFATTNING PÅ PROJEKTET OCH BENCHMARKING

3.1 Omfattning

Det är önskvärt att delar av projektgruppen har förankring på stadsdelsförvaltningarna på handläggarnivå genom att socialsekreterare från olika stadsdelsförvaltningar², som har många unga vuxna i hemlöshet arbetar halvtid i projektet. På så sätt kan flera stadsdelsförvaltningar involveras i projektet. Detta koncept har prövats tidigare i TÖG-projektet³ och bidrog till mycket positiva projektresultat. Det ökar väsentligt möjligheterna till ett framgångsrikt samarbete med sdf/Efh.

Projektet föreslås pågå under 2 år och bemannas av

- 4 socialsekreterare på deltid ca 50% vardera från de stadsdelsförvaltningar som har högst andel unga vuxna på härbärge samt
- 2 socialsekreterare på heltid varav en projektsamordnare.

Projektmedarbetarna från stadsdelsförvaltningarna arbetar i första hand med de unga vuxna som tillhör den egna stadsdelsförvaltningen. De två projektarbetare som arbetar heltid har ansvar för unga vuxna från övriga stadsdelsförvaltningar

---

² I slutrapporten från projektet Unga vuxna på härbärge redovisas att Rinkeby-Kista, Enskede-Årsta-Vantör, Skärholmen, Hässelby-Vällingby och Farsta stadsdelsförvaltningar hade högst antal aktuella personer.

³ TÖG-projektet redovisas kort under punkt 3.2 Benchmarking.

och ska dessutom utgöra stöd och samarbeta med de övriga projektarbetarna. En projektarbetare har rollen som samordnare med ansvar för rapportering, personal-samordning etc.

Det är viktigt att involvera och bygga upp förtroendefulla relationer till stadsdelsförvaltningar, stadens akutboenden och olika samverkanspartners, att avgränsa uppdraget samt att identifiera målgruppen och möjliga kontaktvägar.

3.2 Benchmarking

DUE-projektet i Bergen (Der ungdom er)

DUE är en verksamhet i Bergen för ungdomar 16-19 år som behöver stöd i sin egen närmiljö. Varje DUE-ungdom får en egen ungdomskoordinator som stöd i sitt liv. Målet i DUE är att varje deltagande ungdom på sikt ska kunna stå på egna ben. Tillsammans med koordinatören och andra viktiga vuxna ska den unge bestämma vad han/hon behöver för stöd. Samarbetet i DUE ska byggas på respekt, tillit och öppenhet. Andra viktiga värden i projektet är kontinuitet, kontakt med få stabila vuxna, god tillgänglighet och ett flexibelt och obyråkratiskt arbetssätt.

Ungdomar kan söka till projektet via sin stadsdel som motiverar dem att DUE kan vara en bra lösning för dem. Några behöver stöd en kortare period, andra behöver stöd i flera år.

Ungdomskoordinatören ”friköps” på deltid från sin ordinarie tjänst och ska ha god erfarenhet av arbete med ungdomar.

”Tjänsten” är gratis. Beroende vad den unge behöver för stöd utformas en individuell plan, som kan innehålla stöd:

- En egen bostad och stöd att lära sig bo själv
- En lämplig sysselsättning/aktivitet/studier/arbete
- Behandling vid behov utifrån eventuellt missbruk m.m.
- Uppföljning tillsammans med föräldrar, skola, arbete fritid, vänner

Verksamheten organiseras av enheten för uppsökande verksamhet för ungdomar (Utekontakten) inom Barnevernstjenesten och är ett samarbete mellan kommunen och staten.

TÖG-projektet/projekt med flexibel fältförlagd biståndsbedömning på härbärgen

Socialtjänstnämnden godkände 2004-11-30 projektrapporten från en försöksverksamhet på ett härbärke med fältförlagd biståndsbedömning och beslutade att fortsatt verksamhet med flexibel fältförlagd biståndsbedömning skulle ske i projektform tills rätt modell och samarbetsformer hittats.

Kompetensfonden beviljade 2,8 mnkr till TÖG-projektet, som startade den 1 augusti 2005 och avslutades den 31 augusti 2006. Syftet med projektet var att arbeta fram metoder och en övergripande modell för hur staden skulle hantera tak-överhuvudet-garantin, d.v.s. akut nattlogi som söks av hemlösa direkt vid härbärke utan föregående biståndsbedömning, samt finna vägar för att få härbärgesboende som bott långa tider på härbärke, s.k. ”långliggare”, till annan mer långsiktig insats.

En tydlig effekt av projektet var att direktintagsdygnet under projekttiden minskade med ca 18 %. Antalet enskilda personer som använde sig av direktintag varje dygn sjönk under projekttiden från cirka 40 vid projektstarten till cirka 30 vid projektets slut. Detta utan att besöksmängden i helhet minskat i någon större omfattning. Den minskade utvecklingen bestod istället dels av en ökad benägenhet bland ordinarie handläggare att själva skriva beslut om akut nattlogi dels av att projektarbetarna, som rekryterats från stadsdelsförvaltningar och Enheten för hemlösa (med högt antal hemlösa som sökte nattlogi) hade delegation att bevilja akut nattlogi under en längre tid för de personer som tillhörde den egna förvaltningen. Uppföljningar med ansvariga handläggare ledde också till fler bokningar av akut nattlogi och att klienterna i många fall erhöll andra insatser.

Projektets förslag var bl.a. att ett särskilt primär- och landstingskommunalt härbärgesteam skulle tillskapas för att bättre kunna fånga upp och stödja personer med psykiska och/eller missbruksproblem som bott långa tider på härbärke. Ett sådant team finns nu inom ordinarie verksamhet på Uppsökarenheten för hemlösa som har utvecklat arbetsmetoder tillsammans med S:t Görans-teamet (landstinget mobila psykiatriska team för hemlösa).

4. FÖRUTSÄTTNINGAR FÖR ATT LYCKAS MED PROJEKTET OCH NÅ AVSEDD NYTTA

Erfarenheterna från projektet ska dokumenteras och rapporteras i en delrapport, som summerar år 1, och en slutrapport efter avslutat projekt. I arbetsuppgifterna för projektet ligger att utarbeta förslag på lämpliga vårdkedjor för unga vuxna och att hitta nya lämpliga boendialternativ för denna målgrupp. Projektet ska också lägga fram förslag på hur arbetet ska fortsätta efter avslutat projekt och bedöma om särskilda riktlinjer för arbetet med målgruppen bör utarbetas. Forumgruppen ska styra och leda arbetet i projektet.

Implementering av nya arbetsmetoder och nya samverkansformer ska ske genom seminarier riktade till handläggare på stadsdelsförvaltningarna. En viktig del i projektet är att föra kunskap vidare och förankra arbetsmetoder på stadsdelsförvaltningarna.

5. EVIDENSBASERADE MODELLER

Projektet ska utveckla arbetsmetoder för att fånga upp och hjälpa unga vuxna som befinner i hemlöshet eller med risk för hemlöshet genom att utveckla fungerande vårdkedjor och lämpliga boendialternativ. De evidensbaserade metoder som ska användas inom projektet är motiverande samtal, utredningar med ASI och Case management-liknande arbetssätt.

Det arbete som socialtjänstlottsarna ska bedriva påminner om **Case Management-metoden**, som används inom landstinget vid behandling av psykiskt sjuka eller personer med samsjuklighet. Case Managern har huvudansvaret för att insatserna genomförs enligt planering. Syftet är att teamet, patienten/klienten och i möjligaste mån anhöriga lägger upp ett behandlings- och rehabiliteringsprogram, där Case Managern har den samordnande funktionen och en långsiktig kontakt med patienten/klienten.

Case management-metoden innebär att

- ett behandlings- och rehabiliteringsprogram läggs upp utifrån patientens/klientens mål, funktionsförmåga och tillgängliga resurser.
- utifrån det programmet ansvara för att insatserna genomförs.
- säkerställa kontinuiteten med patienten/klienten och dennes kontakter.
- arbeta uppsökande gentemot anhöriga, närstående samt samhällets instanser, exempelvis Försäkringskassan, socialtjänsten, arbetsförmedlingen och vårdinstanser.
- teamet finns tillgängligt och att insatserna genomförs i patientens/klientens närmiljö.
- bevaka patientens/klientens rättigheter.

I detta projekt innebär det Case Management-liknande arbetssättet att socialtjänstlotten samordnar olika vårdgivarens/myndigheters insatser under en längre tid.

Motiverande samtal (engelska Motivational Interviewing, MI) är en förändringsinriktad, klientcentrerad och samtidigt styrande samtalsmetodik, som används på främst livsstilsområdet. MI är en metod som vuxit fram ur kliniskt arbete och genom forskning. Den bygger på principer från inlärnings- och socialpsykologi. Det är en samtalsmetod för att nå ett optimalt samarbete mellan behandlare och patient. Det är också en metod för att öka sannolikheten av att patienten förändrar ett problembeteende. Metoden kan användas för olika problembeteenden såsom alkohol, droger, kost och fysisk aktivitet, sexuellt riskbeteende, spelberoende och tobak.

Addiction Severity Index, ASI, är en strukturerad intervju som innehåller frågor som är relevanta för klienters missbruksproblem. Intervjun täcker förutom alkohol- och narkotikamissbruk även andra livsområden som arbete, fysisk och psykisk hälsa, socialt umgänge och kriminalitet. På initiativ av Centrum för utvärde-

ring av socialt arbete, CUS (nuvarande IMS) och i samarbete med forskare på Karolinska institutet, Universitetssjukhus, MAS och Institutionen för psykologi i Umeå har en svensk version utarbetats. I Sverige används ASI-intervjun i missbrukarvården, både inom socialtjänsten och hälso- och sjukvården. Den används också inom kriminalvården och vid flera behandlingshem och några av Statens institutionsstyrelses (SiS) institutioner.

6. KOSTNADER OCH FINANSIERING

6.1 Projektets kostnader

Projektets totala externa kostnader beräknas uppgå till 4.300 tkr för två år. Budgeten fördelar sig enligt följande:

- Kostnad för 4 heltidstjänster som socialekreterare varav en projektsamordnare under 2 år; totalt 4.000 tkr.
- Övriga kostnader: telefonkostnader m.m.; 100 tkr.
- Kostnad för externa konsulter i form av handledning: 100 tkr
- Inköp av 3 datorer: 50 tkr
- Seminariekostnader: 50 tkr

Förvaltningen kommer att avsätta interna resurser i projektet genom att ett antal chefer (enhetschefen för Socialjouren, enhetschefen för Uppsökarenheten för vuxna och sektionschefen för Ungdomsjouren, Maria Ungdomsenhet) ansvarar för metodutbildning, samverkansmöten, arbetsledning m.m. De beräknas sammantaget avsätta i genomsnitt ca 8 timmar/vecka i arbetstid i projektet under hela 2-årsperioden. Forumgruppen med representanter från Socialtjänst - och arbetsmarknadsförvaltningen, stadsdelsförvaltningar, stödboenden och Stiftelsen hotellhem kommer också att avsätta tid i projektet.

Förvaltningen ansöker därför om 4.300 tkr för att genomföra projektet.

7. RESURSBEHOV

Nedan redovisas troligt resursbehov för att projektet ska kunna leverera specificerad nytta:

Namn	Roll/Ansvar	Antal timmar/ vecka	Period
Namn 1	2 socialsekreterare varav en med samordnarfunktion	39,5 X 2= 2 heltidstjänster	2 år
Namn 2	4 socialsekreterare från stadsdelsförvaltningar	19,75 tim d.v.s. 50% vardera = 2 heltidstjänster	2 år

8. RISKER

Nedan beskrivs de största riskerna för att de avsedda nyttoeffekterna inte skall kunna nås samt förslag till möjliga åtgärder.

Risker	Åtgärder
För få projektarbetare för mer långsiktigt arbete	Avgränsning av arbetsuppgifterna
Unga vuxna vill inte ingå i projektet	Utökad motiverande och uppsökande arbete

9. UPPFÖLJNING

Projektet ska följas upp av samordnaren, som ska presentera en delrapport efter 1 år och en slutrapport efter avslutat projektet. Samordnaren ska fortlöpande under projektet redovisa erfarenheterna från arbetet till forumgruppen, som i sin tur vid behov för upp olika frågeställningar till beslutsfattare på högre ledningsnivå.